

KAJ JE NOVEGA NA REČICI

Obrat KONUS v Sp. Rečici je prenehal z obratovanjem zaradi težkih tržnih razmer, ki že dalj časa pestijo usnjarsko industrijo. Obrat je posloval z izgubo zaradi česar je centralni delavski svet usnjarskega kombinata KONUS Slov. Konjice sprejel sklep, da s 1. junijem 1973 ukine obrat. Kako je 72 zaposlenih v tem obratu sprejelo sklep svojega najvišjega samoupravnega organa ni treba posebej pojasnjevati. Negotovost, zaskrbljenost kam jutri na delo, vse to je spremljalo ta kolektiv že dalj časa.

Predstavniki KONUSA so sicer poskrbeli, da zaposleni dobijo delo v Tovarni usnja v Soštanju, kjer primanjkuje kvalificiranih usnarjev, vendar takšna rešitev terja določene napore za zaposlene ukinjenega obrata na Rečici zaradi prevoza na delo v Soštanj. Zato pa je ob skupnih prizadevanjih skupščine občine, družbenopolitičnih organizacij KONUSA ter z razumevanjem ELKROJA prišlo do trajnejše rešitve za delavce, ki so upravičeno in zaskrbljeno gledali svoj jutrišnji dan in svoj socialni položaj. Samoupravni organi ELKROJA so dalj časa razmišljali o svoji nadaljnji širitvi. Kolektiv tega podjetja je prevzel odgovorno nalogo in ponudil zaposlitev vsem delavcem ukinjenega obrata v Rečici, vendar pod pogojem, da se ELKROJU omogoči pridobitev oziroma najetje kreditov s katerimi bi zagotovil delovna mesta tistim, ki jih je usoda KONUSOVEGA obrata prizadela.

Predvidena sredstva za razširitev tovarniških prostorov, nabava novih

strojev, obratna sredstva za priučevanja na nova delovna mesta in sredstva za družbene prispevke za nove investicije znašajo 7.778.000,00 dinarjev. V napore za zagotovitev novih delovnih mest so se z vso resnostjo in čutom družbene ter solidarnostne akcije do delavcev obrata KONUS v Rečici vključili in prispevali sredstva naslednji: KONUS Slov. Konjice 150 milij, starih dinarjev za nakup strojev kot pomoč Elkroju in investitorju novih delovnih mest, občinski sklad skupnih rezerv občine Mozirje, skupne rezerve gosp. rezerv SR Slovenije, Ljubljanska banka podr. Celje ter lastna udeležba podjetja ELKROJ, da bo lahko najel odobrena posojila.

V teh dneh je gradbeno podjetje »GRADBENIK« Ljubno ob Savinji pričelo z izgradnjo novih poslovnih prostorov pri obstoječi tovarni ELKROJ v Nazarjah. Skupna želja vseh, ki so pomagali reševati zaposlitev delavcev ukinjenega obrata

KONUS v Rečici je, da kolektiv ELKROJA svoj program razširitve uredniški po programu, da najdejo delavci v njem svoj obstoj in večjo socialno varnost.

Hinko ČOP

Gibanje in zadrževanje v mejnem pasu

V Uradnem listu SFRJ št. 6 z dne 8. 2. 1973 je bil objavljen zakon o prehajanju čez državno mejo in gibanju v mejnem pasu, v 35. številki Ur. lista SFRJ pa pravilnik o kontroli prehajanja čez državno mejo in o gibanju, zadrževanju, naseljevanju, lovu in ribolovu v mejnem pasu. Zaradi pomembnosti tega, v našem časopisu povzemamo najbitvenejše določbe.

Po omenjenem zakonu se smejo gibati in zadrževati v mejnem pasu le jugoslovanski državljani, če imajo dovoljenje za gibanje in zadrževanje v mejnem pasu. Tega dovoljenja niso dolžni imeti jugoslovanski državljani, ki stalno živijo v mejnem pasu in jugoslovanski državljani, ki z veljavno potno listino potujejo čez državno mejo. Tuji državljani se smejo gibati in zadrževati v obmejnem pasu samo, če imajo za to potrebno dovoljenje.

Dovoljenje za gibanje in zadrževanje v mejnem pasu izda pristojni upravni organ občine v kateri ima oseba, ki prosi za uradno dovoljenje, stalno prebivališče. Tuju, ki se začasno mudi v Jugoslaviji, izda takšno dovoljenje upravni organ občine v kateri ima stalno bivališče oseba, ki jo tujec želi obiskati.

Dovoljenje za gibanje in zadrževanje v mejnem pasu je stalno in začasno. Stalno dovoljenje dobijo delavci državnih organov, TZOD in drugih organizacij, ki pri opravljanju službe stalno opravljajo določeno delo v mejnem pasu in jugoslovanski državljani, ki v mejnem pasu opravljajo kmetijska dela z veljavnostjo do dveh let, ki se nato lahko podaljšajo za enak čas.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Resnično velika prometna zmeda! Kako dolgo še?

O MLADINSKEM SEMINARJU

Vodstvo občinske konference ZMS Mozirje je organiziralo prejšnji mesec seminar za vodstva mladinskih aktivov. Seminar je bil organiziran kot del programa, ki si ga je zadala občinska konferenca ZMS Mozirje za usposabljanje mladih za delo v mladinskih aktivih.

Seminar je v bil v planinskem domu v Logarski dolini. Udeležilo se ga je 30 mladincev, predstavniki OK ZMS Mozirje ter dva predstavnika zgornjesavinjskega študentskega kluba iz Ljubljane.

Program seminarja je bil prilagojen sestavi seminaristov in je obsegal naslednje teme:

— III. konferenca ZKJ (problemi mladih)

Zaradi odsotnosti enega predavatelja sta odpadli dve temi, sicer pa je seminar v celoti uspel.

Prvo predavanje na temo »Splošni ljudski odpor in vloga mladincev v konceptu vseljanske obrambe« je imel Ludvik FILO iz republiške konference, odgovoren za SLO. Med predavanjem je tov. FILO poudaril, da ne bi bilo najbolj pametno ustanavljati in organizirati samostojnih mladinskih enot, ker bi v primeru

potrebe obrambe našega ozemlja prišlo do preveč tveganih akcij in žrtev zaradi neizkušenosti. Nujno pa je, da se mladinske organizacije in posamezniki vključijo v enote teritorialne obrambe ter civilne zaščite, ker so tako sestavljene enote boljše organizirane in uspešnejše v akcijah.

Obrambna vzgoja mladega človeka naj bi se vključila že v osnovnošolsko izobraževanje, ker je najlažje vzbujati zavest do obrambe domovine najmlajšim, le-ti pa potem pristopajo do dela in učenja z večjo odgovornostjo.

(Nadaljevanje na 3. strani)

Ivica HRIBERNIK, sekretar občinske konference ZMS

Ivan BERLOŽNIK, predsednik občinske konference ZMS

— splošni ljudski odpor in delo v mladinski organizaciji

— Jugoslavija kot neuvrščena država

— politični dogodki v Jugoslaviji danes

— delavsko samoupravljanje

— razgovor z družbeno-političnimi delavci naše občine.

Gibanje in zadrževanje v mejnem pasu

(Nadaljevanje s 1. strani)

Začasno dovoljenje je lahko individualno ali kolektivno, izda pa se praviloma za enkratni odhod na mejni pas.

Kdor ima dovoljenje za gibanje in zadrževanje v mejnem pasu, se sme gibati po naseljenem kraju in po javni cesti v mejnem pasu ob vsakem času, izven naseljenega kraja ali javne ceste, pa samo podnevi in sicer v času od ene ure pred sončnim vzhodom in ene ure po sončnem zahodu.

Jugoslovanski državljani, ki imajo po veljavnih predpisih pravico izvrševati lov in ribolov, lahko dobe dovoljenja za gibanje in zadrževanje v mejnem pasu v namen izvrševanja lova in ribolova. Pred vstopom v mejni pas se mora poprej prigrasiti najbližji pristojni vojaški enoti, prav tako se mora tudi prigrasiti vojaški enoti, ko zapušča mejni pas. Lov in ribolov se v mejnem pasu lahko izvajata samo podnevi in sicer:

1. v januarju, februarju, oktobru, novembru in decembru od 7. do 16. ure;

2. v marcu, aprilu in septembru od 6. do 18. ure in

3. v maju, juniju, juliju in avgustu od 4. do 20. ure.

Lovci in ribiči ne smejo voditi v mejni pas tujsca zaradi lova oziroma ribolova.

V mejnem pasu se smejo naseljevati samo jugoslovanski državljani, ki posedujejo dovoljenje za naselitev v mejnem pasu. Tako dovoljenje izda republiški sekretariat za notranje zadeve.

Z odlokom o razširitvi mejnega pasu na posameznih delih državne meje se na območju občine Mozirje, ki meji z republiko Avstrijo, mejni pas razširi in poteka po Repovem potoku do 400 m v dolžino ter zajema predel Olševe čez železnik, izključujoč hiše, vasi Podolševa in hiše Kolarja, Covnika, Perka in Matka.

Ker je uredba o posameznih delih mejnega pasu, kjer se jugoslovanski

državljeni smejo gibati in zadrževati brez dovoljenja (Ur. list SFRJ, št. 34/66) prenehala veljati, je za gibanje in zadrževanje od Okrešlja po zaznamovani stezi, ki pelje preko Križa in žrela do Češke kočice potrebno dovoljenje. Kljub dovoljenju se po tej stezi smejo gibati le od 1. maja do 30. septembra od sončnega vzhoda do sončnega zahoda. Gibanje in zadrževanje v mejnem pasu ter prehajanje državne meje na poti od Okrešlja do Češke kočice preko Savinjskega sedla in avstrijskega ozemlja, je dovoljeno še naprej z veljavnim potnim listom ali stalno maloobmejno propustnico in veljavnim dovoljenjem za vstop in zadrževanje v mejnem pasu. To pa velja za jugoslovanske in avstrijske državljane. Ti lahko prihajajo na državno mejo na tem območju ob sobotah, nedeljah, državnih praznikih in v Avstriji priznanih cerkvenih praznikih od 1. 6. do 30. 9. od 6. do 18. ure.

Po sporazumu med Jugoslavijo in republiko Avstrijo o ureditvi maloobmejnega prometa je na Pavličevem sedlu v Matkovem kotu odprt maloobmejni prehod preko katerega lahko potujejo naši občani iz krajev, ki jih zajema sporazum. Prehod je odprt od 1. maja do 15. septembra od 7. do 20. ure ob petkih, sobotah, nedeljah, državnih praznikih obeh držav in ob cerkvenih praznikih v Avstriji.

Kontrolo gibanja in zadrževanja v mejnem pasu na mejnem prehodu in v naseljenih krajih izvajajo delavci milice. Izven mejnih prehodov in naseljenih krajev in v njih, ko delavci milice ne delajo, izvajajo kontrolo obmejne enote JLA.

Delavci milice in pripadniki obmejnih enot JLA izvajajo in bodo izvajali kontrolo v mejnem pasu strogo v skladu z določili zakonitih predpisov in danih pooblastil.

Da ne bi prišlo do neljubih postopkov, opozarjamo občane, da se gibljejo in zadržujejo v mejnem pasu samo z veljavnim dovoljenjem in v dovoljenem času.

Janez ŽAGAR

PROGRAM ZA VARSTVO OKOLJA

Pred nedavnim se je v Mozirju sestala na razširjeni seji komisija za varstvo okolja. Na sejo so bili poleg članov komisije povabljeni tudi predsedniki KS, turističnih društev, planinskih društev, ravnatelji šol, predstavniki RK ter komisija za lovstvo in obe ribiški družini.

Komisija je ob zaključku seje sprejela naslednji program:

— spremljala in proučevala bo zakonodajo s področja varstva narave;

— usmerjala in usklajevala prizadevanja delovnih organizacij, KS in ostalih zainteresiranih na tem področju;

— dajala predloge za analize virov onesnaženja okolja;

— skrbela za zavarovanje in očitovanje naravnih in kulturnih znamenitosti;

— skrbela za zaščito rekreacijskih površin, za ureditev parkirnih prostorov in campingov;

— sodelovala pri obravnavanju regionalnih urbanističnih načrtov;

— vzpodbujala k bolj učinkovitemu reševanju komunalnih problemov;

— zainteresirala za obravnavanje teh problemov sindikat, ostale družbenopolitične organizacije in društva.

Iz sprejetega programa je razvidno, da bo imela komisija za varstvo okolja veliko dela. Kdo je naslednji na potezi? Mi vsi, jaz in ti in vsi ostali, ki se moramo pričeti drugače obnašati, če hočemo obvarovati okolje, v katerem bomo zdravo živeli.

H. HERČEK

Občinska konferenca ZMS Mozirje bo priredila ob Dnevu vstaje

KVIZ ZNANJA

na katerem bodo tekmovala tričlanske ekipe vseh mladinskih aktivov iz naše občine.

Tekmovalci se bodo pomerili v poznavanju naslednjih področij:

- NOB v gornjesavinjski dolini
- slovenska književnost
- šport

Za sodelujoče ekipe so pripravljene lepe denarne in knjižne nagrade.

Prireditve bo v soboto, 21. julija 1973 ob 18. uri v prostorih TVD »Partizan« v Mozirju.

Vabimo vse občane, da si to zanimivo tekmovalstvo ogledajo!

Po končanem kvizu bo mladinski ples. Igral bo ansambel »TIGRI« iz Mozirja.

OK ZMS Mozirje

OZELENJEVANJE BREŽIN OB GOZDNIH CESTAH

Kako pomembna je izgradnja gozdnih cest, je danes jasno vsakomur, ki živi in dela v območjih, kakršno je naša dolina. Cesta prinaša nov utrip življenja v odročne predele in omogoča intenziviranje gospodarstva.

Obenem pa spremeni tudi dotedanje podobo pokrajine s svojimi golimi odkopnimi in nasipnimi brežinami. Te površine, ki so tem večje, čim bolj strmo je pobočje, katero cesta preči, se sčasoma spet zarastejo. Ponekod zelo hitro, kjer pa je pod površjem neplodna zemlja ali celo grušč traja dolga leta, da se brežine pokrijejo z zeleno odejo zelišč in grmičevja. Naravi v teh težnjah strokovnjak lahko uspešno pomaga ali pa gole površine s sodobnimi metodami umetno ozeleni.

V času, ko varstvo narave in oblikovanje krajine stopata povsod vedno bolj v ospredje, si lahko postavimo vprašanje, kdaj bomo sledili naprednejšim deželam tudi na tem področju.

V alpskih deželah ozelenjujejo brežine gozdnih cest predvsem v lepih, najbolj obiskanih, torej turi-

stično zanimivih predelih v okolici letovišč. Pri tem delu sodelujejo gozdarji in kmetijci ob izdatni podpori države. Na koncu imajo korist vsi: lastniki zemljišč pridobijo del izgubljene površine ob cesti spet nazaj za izkoriščanje, jalove rane v pobočju pa ne kazijo več okolice in pokrajinske slike.

Pri nas je dosti primerov, kjer bi lahko pospešili dolgotrajno delo narave v njenih prizadevanjih pri zaraščanju goličav, vendar vemo, da čisto še za izgradnjo gozdne ceste same primanjkuje denarja. Zato se lahko vprašamo: kdaj bodo za izvajanje takih del, ki so v interesu širše skupnosti, na razpolago tudi sredstva, ki ne bodo bremenila le neposrednega izvajalca?

Nikolaj Marjanović
dipl. ing. gozd.

MLADINSKI SEMINAR

(Nadaljevanje z 2. strani)

FILO se je v zvezi s temo SLO dotaknil tudi primera vdora ustaške teroristične organizacije, ki je lansko leto vdrila na naše ozemlje. To je bil živ dokaz, kako potrebna je budnost in moralnopolitična zavest za obrambo domovine tudi v času ko je mir.

V naslednji temi je tovariš FILO govoril o reorganizaciji ZMS in pripravi na 9. kongres ZMS.

Po vsakem predavanju so imeli seminaristi priliko analizirati posamezne aktualne detajle v razgovoru s predavateljem. Udeleženci seminarja so ravno v tem delu pokazali vso resnost in interes, razčistiti nekatere nejasne pojme. Predvsem jih je zanimalo praktično delo posameznih nivojev mladinske organizacije.

Predstavnike družbenopolitičnih organizacij občine Mozirje so zastopali predsednik skupščine tov. Jože DEBERŠEK, sekretar OK ZK Matvez POŽARNIK in predsednik občinskega odbora ZRVS Jože MEJAC.

V razgovoru so seznanili mladince s trenutno problematiko in z načrti za nadaljnji razvoj naše občine.

Predsednik ZSK tovariš TLAKER je poudaril, da bi bilo nujno potrebno izdelati načrt potreb po kadrih in na njegovi osnovi kreirati politiko štipendiranja ter usmerjanja v šole. Z načrtnim razdeljevanjem štipendij bi bilo zagotovljeno zadrževanje potrebnih kadrov v dolini, s tem pa bi se občutno izboljšala kadrovska struktura v delovnih organizacijah.

Tovariš MEJAC, ki je zastopal Zvezo rezervnih vojaških starešin je povedal, da je ZRVS pripravljena

stopiti v stik z mladino. Mladina bi se lahko aktivno vključevala pri organizacijah partizanskih (spominskih) pohodov, pri predvajanju raznih filmov s temo o SLO, pri strelskih vajah, političnih in vojaških predavanjih ter pri organiziranju kvizov. S tem bi se povečala obojestranska aktivnost in povezanost.

ZK mora biti v delovnih organizacijah tista komponenta, ki se poveže z mladinskimi aktivni. Za boljšo povezanost in organiziranje pa bi bilo potrebno pridobiti v vrste mladih komunistov še več članov, je poudaril tovariš POŽARNIK.

Na številna vprašanja je odgovarjal tov. DEBERŠEK.

Na vprašanje, zakaj so Savinjske novice skromne po obsegu in včasih enolične, je odgovoril: »Ni vprašanje denarja, temveč slabega sodelovanja dopisnikov v SN.« Mladi, vzemite pero in napišite članek o vaših težavah, o pomembnih dogodkih, fotografirajte zanimive objekte in pošljite uredništvu, pa se kmalu o tem vprašanju ne bomo več pogovarjali.

Mladinci so se resno zanimali tudi za gradnjo cest, za problem nedovoljenega prekopčevanja z lesom, o perspektivah turizma in o razpoložljivih sredstvih za mladinske aktivne. Tovariš predsednik je konkretno odgovarjal na vsa vprašanja seminaristom, da so lahko iz razgovora odnesli kar največ.

Ob koncu seminarja so mladinci sprejeli nekaj pomembnih sklepov za nadaljnje še uspešnejše delo v občinski konferenci in v mladinskih aktivih.

Pepi MIKLAVC

Nova betonarna pri GP »Gradbenik« Ljubno ob Savinji je za nas pomembna

Vedno večje potrebe po večjih količinah kvalitetnega betona so vodile podjetje »GRADBENIK«, da smo začeli razmišljati o proizvodjanju betona na hitrejši in sodobnejši način.

Leta 1972 smo kupili betonarno, ki pa ni bila popolnoma kompletna, od Vodne skupnosti Celje. Preden je bil objekt postavljen in sposoben za delo, je bilo vloženega mnogo truda, predvsem od strokovnih kadrov. Načrte in detajle za montažo so pripravili domači strokovnjaki. Po teh načrtih so potem sestavili objekt domači delavci kovinarskega in tesarskega obrata. Se posebno priznanje moramo dati kovinarskemu obratu, ki je opravil največje delo pri montaži objekta.

Z novo betonarno so bila odpravljena najtežja fizična dela, kot so: dovoz cementa v vrečah in nakla-

danje betona na kamione. Delo se je do sedaj odvijalo v glavnem ročno in zelo primitivno. Potrebno je bilo večje število delavcev, delo pa je bilo otežkočeno. Beton je prihajal na gradbišča z zakasnitvijo, kar je bilo proti predpisom o betonu. Beton se je proizvajal izključno le z naravnim agregatom. Trdnost betona ni bila s takšnim načinom proizvodnje nikoli zajamčena.

Z novo betonarno so zdaj odpravljena vsa težka dela, beton je kvaliteten, ker se meša s sejanim granuliranim agregatom, katerega dovažamo iz Žalca ter je v zalogi v štirih frakcijah; vsaka frakcija se nahaja

v posebnem boksu, lahko pa se poljubno medsebojno mešajo, odvisno od posamezne vrste betona.

Dela pri mešanju v novi betonarni potekajo avtomatsko. Vsi sestavni deli betona se mešajo v določenem razmerju (odvisno od vrste betona) tako, da se tehtajo vsak posebej.

S takim načinom proizvodnje betona se je zmanjšalo število zaposlenih od 6 na 3 delavce, še večja pridobitev novega načina proizvodnje pa je, da se beton hitro proizvaja in dostavlja najkasneje v roku pol ure do najbolj oddaljenega gradbišča v občini, kar je tudi v skladu s predpisi o betonu.

Beton proizvajamo v vrstah MB 100, 150, 200, 250, 300 in MB 350, odvisno od naročila. Kapaciteta betonarne je 7 m³ betona na uro, ali 50 m³ v eni izmeni. Beton proizvajamo za lastne potrebe in za prodajo. Naročijo ga lahko poleg družbenega sektorja vsi zasebniki v vseh količinah in vrstah. Za prodajo betona je potrebno dobiti naročilo v komercialni Gradbenika vsaj 2 dni prej. Plačilo za privatni sektor se izvrši ob prejemu betona.

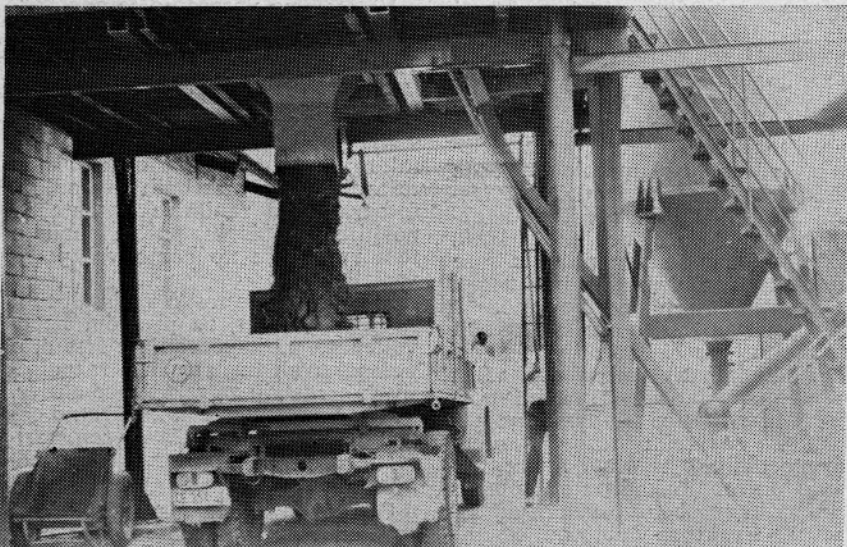
Poleg betona proizvajamo v betonarni betonske izdelke več vrst. Najbolj pogosti so betonski zidaki za kletne zidove 40 × 30 × 20 in zidaki 40 × 20 × 20 cm. Po posebnem naročilu pa izdelujemo tudi cestne in vrtno robnike, plošče za kinete in razne podstavke za ograje.

Zelo zanimiv izdelek našega obrata je tudi armatura iz betonskega železa, ki jo izdelujemo po predloženih armaturnih načrtih.

Stanko VALTE

Nova betonarna je pomembna pridobitev za območje mozirske občine

Iz novo zgrajene betonarne našega gradbenega podjetja že pritekajo prvi kubični metri betona

Pohod rezervnih vojaških starešin

Občinska zveza rezervnih vojaških starešin je v okviru programa vojaško strokovnega pouka organizirala v nedeljo, 17. junija taktično orientacijski pohod. Letošnji pohod je bil drugi po vrsti in precej zahtevnejši od lanskega. Udeleženci so morali prehoditi polovico daljšo pot pa tudi reševanje nalog je bilo zahtevnejše.

Sam pohod je bil tehnično in organizacijsko dobro pripravljen. Na začetku pohoda je moral vsak posamezno rešiti teoretično nalogo. Za tem je nastopila približno osem kilometrov dolga pot, katere del je bil za večino udeležencev pohoda nepoznan. Na tem delu pohoda je bilo treba uporabljati topografsko karto in kompas. Ekipam, ki niso dovolj uporabljale karte in kompasa in so posvetile premalo pozornosti razgibanemu zemljišču, se je (Nadaljevanje na 5. strani)

Odbor za ekonomska vprašanja ELKROJ — proizvodnja modne konfekcije Mozirje razpisuje v šolskem letu 1973/74 naslednje

štipendije

1. eno štipendijo za šolanje na višji konfekcijski šoli v Zagrebu;
2. eno štipendijo za šolanje na višji šoli za socialne delavce v Ljubljani;
3. eno štipendijo za šolanje na srednji tekstilni šoli — konfekcijski oddelek v Kranju.

Za štipendijo pod 3. točko se naj javijo le moški kandidati.

Kandidati za štipendije naj vložijo pismene vloge s priloženim zadnjim šolskim spričevalom in potrdilom o premoženjskem stanju v roku 8 dni po objavi razpisa na upravi podjetja.

GP »GRADBENIK« LJUBNO OB SAVINJI VAM JE Z IZGRADNJO NOVE BETONARNE OMOGOČIL, DA SE IZOGNETE TEŽAVAM PRI NABAVI CEMENTA IN GRAMOZA. SVETUJEMO VAM, DA PRI NAS KUPITE SVEŽ BETON, KI GA PROIZVAMAMO V VSEH VRSTAH IN PO KONKURENČNIH CENAH.

1. BETON IZ SEPARIRANEGA GRAMOZA:

Vrsta betona	Cena za 1 m ³ brez prom. davka	Cena za 1 m ³ s 27,5 % prom. davka
MB 100	240,00 din	306,00 din
MB 150	260,00 din	331,50 din
MB 200	280,00 din	357,00 din
MB 250	300,00 din	382,50 din
MB 300	330,00 din	420,75 din

2. BETON IZ NARAVNEGA REČNEGA GRAMOZA — ZA NE-ARMIRANE KONSTRUKCIJE:

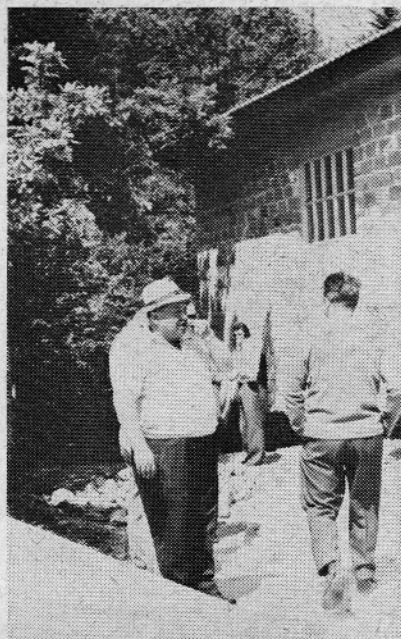
Vrsta betona	Cena za 1 m ³ brez prom. davka	Cena za 1 m ³ s 27,5 % prom. davka
MB 100	200,00 din	255,00 din
MB 150	220,00 din	280,50 din

Cene veljajo franko kamion betonarna Ljubno ob Savinji za 1 m³ vgrajenega betona (ca. 1,15 m³). Za privatne kupce veljajo cene s prometnim davkom.

Beton je potrebno naročiti en dan pred dobavo v komerciali GP Gradbenik Ljubno ob Savinji.

Po potrebi in na željo kupca dostavljamo beton z lastnimi prevoznimi sredstvi po ugodnih cenah.

Gradbeno podjetje
»GRADBENIK«
Ljubno ob Savinji
Tel. Ljubno 19

Ob dnevu borca 4. juliju je KO ZRVS Mozirje organizirala uspešno strelsko tekmovanje. Pokrovitelj tekmovanja je bil občinski sindikalni svet. V. LUKŠE neumorni strelski delavec pred novim streliščem

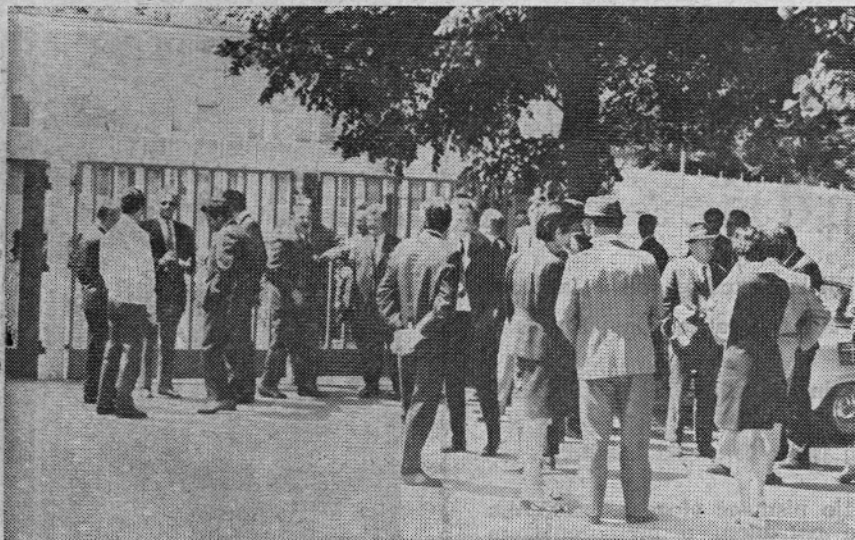
Pohod rezervnih vojaških starešin

(Nadaljevanje s 4. strani)
to maščevalo in so zgrešile kontrolno točko. Na celotni trasi pohoda je bilo treba rešiti vrsto zahtevnih topografskih nalog. Dolg pohod, ki je zahteval dobro mero kondicijske pripravljenosti rezervnih starešin, se je zaključil na zadnji delovni točki z reševanjem taktične naloge »uničevanje helikopterskega desanta«.

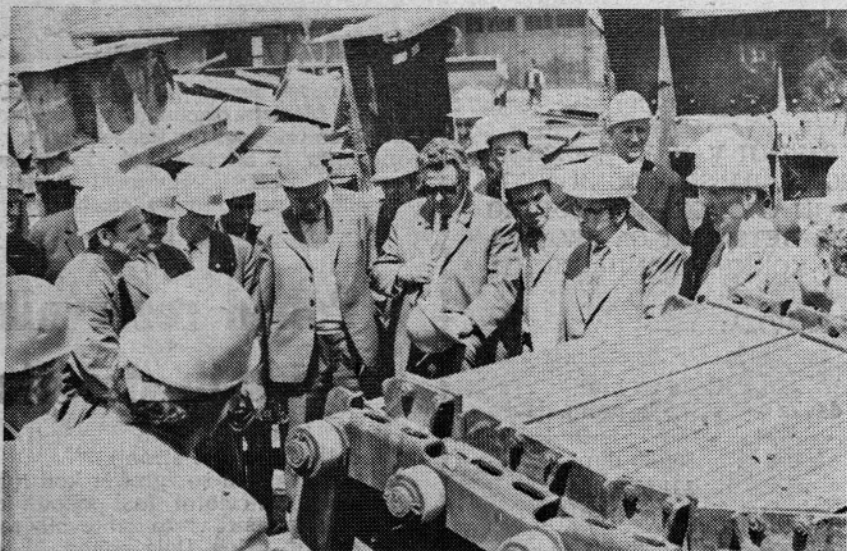
Vtisi in ocene te opravljene naloge so dokaj enotni. Za čimboljši uspeh so bili vloženi napor in prizadevanja posameznikov in organizacije ZRVS. Kjer je bila večja prizadevnost v fazi priprav na pohod, se je pokazal tudi boljši rezultat. Rezultati zaradi obilice materiala, ki ga je treba pregledati in oceniti, še niso znani. Po oceni tovarišev, ki so delali na organizaciji pohoda in konkretno na posameznih delovnih točkah, je pohod dobro uspel. Udeležba je bila 82-odstotna in bi lahko bila še boljša. Pokazalo se je tudi, na kaj moramo dati več poudarka pri nadaljnjem pouku. Prizadevnost in osebni interes vsakega posameznika za doseg večjega znanja in telesne kondicije v veliki meri prispevata k boljšim rezultatom. Da je to res, je dokazala ekipa mladih tabornikov iz TO »Savinjski partizan«, ki je šla na zahtevni orientacijski pohod izven konkurence in dosegla zelo dober rezultat.

R. J.

Z ODBORNIKI V TEŠ IN GORENJU

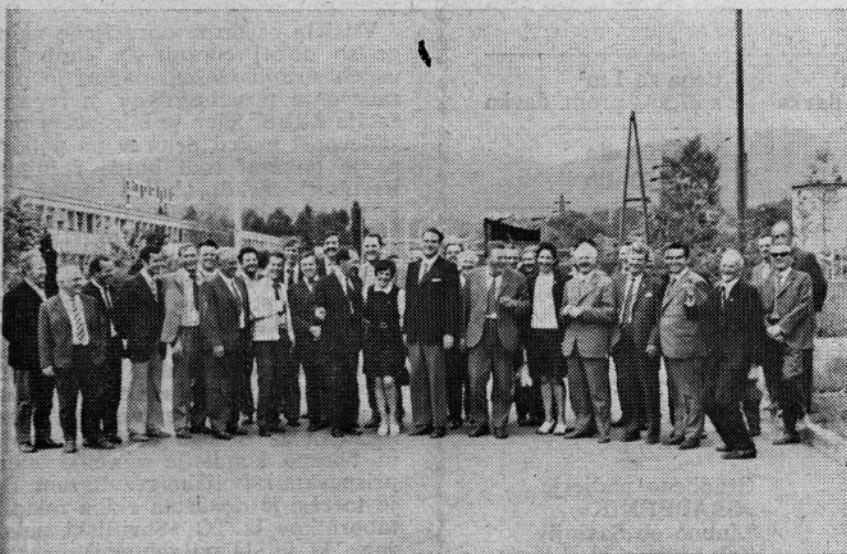
Najprej smo si ogledali termoelektrarno v Šoštanju

Odborniki občinske skupščine so z zanimanjem poslušali razlago o vzrokih za minule prekinitve električne energije. Vzrok za to je bil v neustreznih rešetkah za pepel kod kotlom v termoelektrarni.

Pred vhomom v TEŠ si je bilo potrebno nadeti varnostno čelado. Smeha ni manjkalo

Skupinski posnetek udeležencev ekskurzije ob zaključku obiska v TGO »GORENJE« Velenje

Tovariši, ki so nas spremljali v TEŠ in GORENJU so nam izčrpno spregovorili o delu, problemih in seveda tudi načrtih njihovih organizacij združenega dela. Z ozirom na to, da se iz našega območja dnevno vozi na delo v velenjsko občino, zlasti v GORENJE, precejšnje število občanov, so bili odborniki še posebej zainteresirani za razvojne perspektive v tej delovni organizaciji.

Ze tako prekretek čas za takšno ekskurzijo je zelo hitro potekel. Ob koncu so se odborniki pogovarjali še s predstavniki SO Velenje in njenim predsednikom Nestlom ŽGAN-KOM. Ob zaključku so odborniki izrazili željo, da pride v prihodnje do podobnih ekskurzij tudi na ostala območja, ker lahko to doprinese k ustvarjanju tesnejših zvez med občinami.

Naj na tem mestu podamo tudi informacijo, da so naše območje obiskali v soboto, 16. junija odborniki iz občinske skupščine Ravne na Koroškem.

Varujmo naravo in naše okolje

Kultura, tisočkrat izgovorjena beseda. In njen pomen? Širok je in vsako človekovo delo spremlja.

Kultura je več kot vzgoja, več kot standard, več kot človekovo delo, je ljubezen do neke stvari!

Varstvo okolja in narave je postalo v svetu tako velik problem, da ga velike svetovne organizacije postavljajo povsem v ospredje. Statistike in študije razvoja naše zemlje kažejo že kar grozljive podatke o tem, kako nas bo nečista tehnologija in pobegla tehnika oropala zdravega in čistega utripa narave. In človek? Ali ni človek najdražji, najlepši del narave in življenja? In

ravno ljudje sami si krojimo življenjski prostor. Kot povsod se tudi pri varstvu ali onesnaženju narave začne z malim.

Čudovita je naša dolina. V zimskem času je vse bolj zanimiva za turiste in domače smučarje, na pomlad in poletje pa je vabljiva za prav vsakega človeka, ki ljubi lepoto narave.

Posebno čudovit koticček v po-

mladnih dneh je Logarska dolina. Kljub slabi poti v zgornjem delu, obiskovalcem ne more biti žal, ko pridejo v lepem vremenu pod zasnežene vrhove Savinjskih planin, ki se dvigajo nad zelene trate v nebo. Človeka prevzame prijeten občutek majhnosti in varnosti. Kdor zna čutiti, zna tudi ceniti. Toda, žal še vedno ni vzgoja premagala vseh nestrpnosti, da bi se odrekli neodgovornim, brezvrednim užitek.

Kako naj verjamemo, da smo resnično že nekaj storili za skupno

Piše: Pepi MIKLAVC

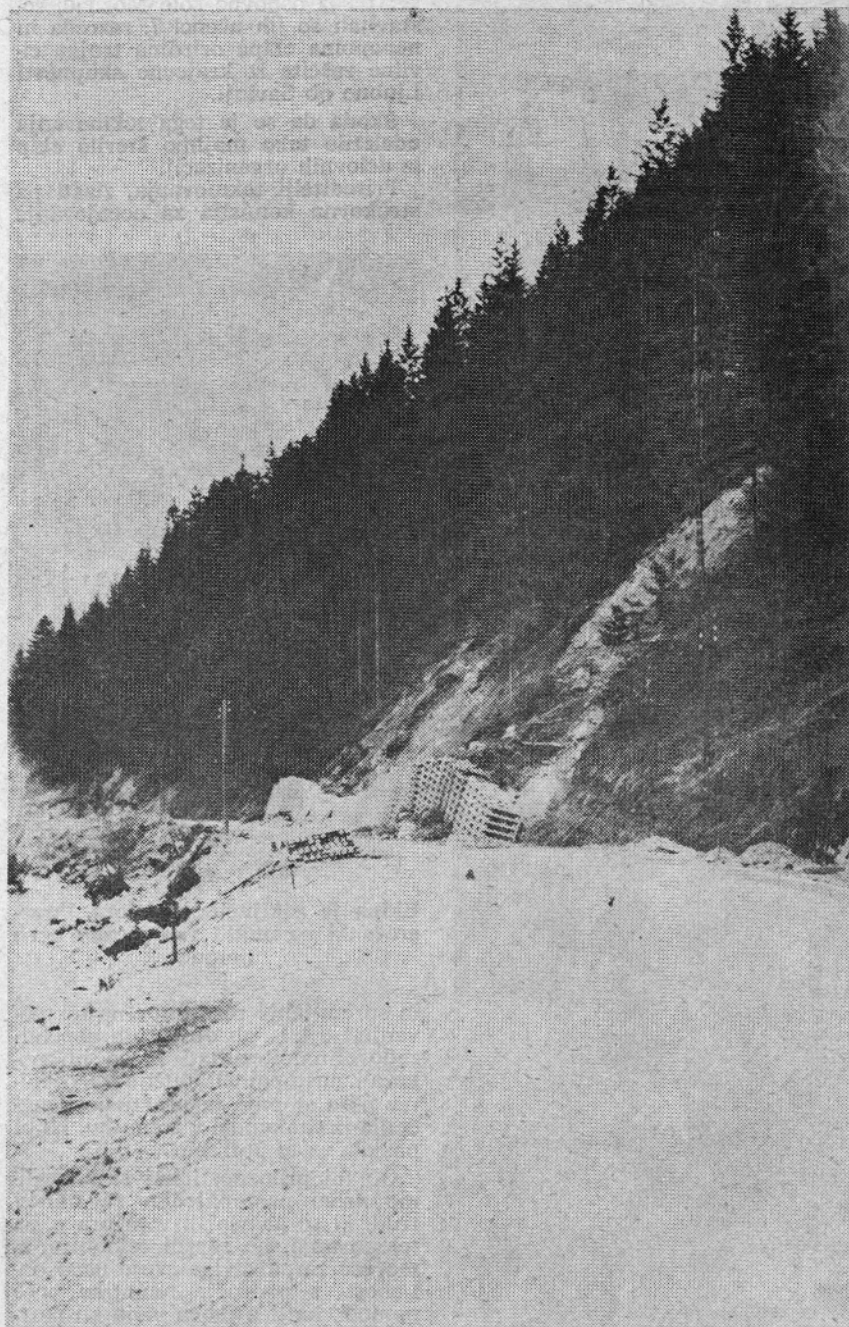
ohranitev lepe in zdrave okolice, če najdemo na poti v Narodni park opozorilo, spremenjeno v tarčo.

Postanimo že enkrat sebi gospodar. Odvrčajmo tiste, ki jih je zapustil razum, kakorkoli že, od dejanj, ki so nam vsem v škodo!

Naj ne bo tablica v Logarski dolini tarča za »šicmajstre« s kamenjem in zračno puško, naj bo opozorilo za vsak slučaj, če koga zamika, da bi si natrgal telohov ali pomeril za redkim zajcem.

Šahovska dejavnost v občini

Ob zaključku občinskega ekipnega tekmovanja za l. 1971/72 je bil sprejet sklep, da bomo v šahovski dejavnosti za leto 1973 organizirani v šahovskem klubu. Po predhodnem sestanku iniciativnega odbora je bil 12. 11. 1972 v Nazarjah izveden občinski zbor novoustanovljenega zgornje-savinjskega šahovskega kluba. Prisotnih je bilo 28 članov, udeležila pa sta se ga tudi tajnik celjske šahovske zveze in član šahovskega kluba Celje, ki je po občnem zboru odigral simultanko. Na občnem zboru so bila sprejeta pravila kluba, s čimer je bila dana možnost za registracijo kluba v register društev občine. Izvoljen je bil 9-članski upravni in 3-članski nadzorni odbor, v katerem so predstavniki vseh petih krajev, kjer se sedaj igra šah. Sprejet je bil program dela za l. 1973, ki obsega: nadaljuje se z občinskim prvenstvom kot doslej, po sekcijah naj se organizirajo turnirji za pridobitev IV. kategorije, klub se vključi v prvenstvo celjske podzveze in v vsa druga organizirana tekmovanja. Članom se bodo na podlagi plačane članarine izdale članske izkaznice. Vsa skrb naj se posveti vzgoji pionirjev po šolah, s čimer se bosta zagotovila trajen obstoj in delo šahovskega kluba. Po občnem zboru je bila odigrana simultanka, ki jo je odigral prvokategornik tov. Pešec iz Celja. Od 26 partij jih je izgubil šest in eno remiziral. Partije so dobili: ing. Kopusar in Ivo Špeh iz Mozirja, Kovšak iz Bočne, Tlaker iz Rečice ob Savinji, Hren in pionir Krumpačnik iz Nazarij, remiziral pa je Tomaž Križnik iz Nazarij.

Izgradnja ceste od Rogovilca proti Solčavi lepo napreduje. Na nekaj mestih je cestišče že pripravljeno za polaganje asfalta

Z OBČINSKEGA TEKMOVANJA EKIP ZA PRVO POMOČ

V maju 1973 sta občinski odbor Rdečega križa in oddelek za narodno obrambo skupščine občine Mozirje priredila II. občinsko tekmovanje ekip prve pomoči, ki se ga je udeležilo v konkurenci 13 ekip, izven konkurence pa štiri ekipe.

Prvo mesto na tem tekmovanju je dosegla ekipa PP civilne zaščite iz

po čim boljšem znanju in obvladanju veččin iz prve pomoči;

— s pripravami na tekmovanje in z udeležbo na njem obnavljati teoretično in praktično znanje članov ekip in s tem vzdrževati njihovo trajno usposobljenost za nudenje prve pomoči;

— s pripravami ekip prve pomoči

ga križa in civilne zaščite v celoti.

Tekmovanje je obsegalo preizkus teoretičnega znanja (reševanje testnih vprašanj) in praktično oskrbo na zamišljenem poškodovancu (manekenu).

Kot je bilo že rečeno, se je tekmovanja udeležilo trinajst popolnih ekip prve pomoči, od tega je bilo deset ekip iz enot civilne zaščite iz posameznih krajevnih skupnosti, tri ekipe pa so bile iz delovnih organizacij in sicer dve iz GLIN Nazarje in ekipa iz ELKROJ Mozirje.

Poleg ekip, ki so nastopile v konkurenci, so se tekmovanja izven konkurence udeležile tudi štiri trojke: tri iz osnovne šole Mozirje, sestavljali so jih učenci 7. razreda in nepopolna ekipa oziroma trojka civilne zaščite iz krajevne skupnosti Ljubno ob Savinji.

Škoda da se je tega tekmovanja udeležilo tako majhno število ekip iz delovnih organizacij.

Prireditelji tekmovanja, zlasti pa strokovna komisija za ocenjevanje

Strokovna žirija je pozorno spremljala delo tekmovalnih ekip in jih ocenjevala

kraja BOČNA, drugo mesto ekipa PP civilne zaščite iz krajevne skupnosti LJUBNO OB SAVINJI, tretje mesto pa je pripadlo ekipi PP iz delovne organizacije GLIN NAZARJE itd.

Organizatorji ugotavljajo, da je prireditve lepo uspela in dosegla svoj namen.

Namen tekmovanja ekip prve pomoči Rdečega križa in civilne zaščite je predvsem:

— vzbujati pri članih ekip težnjo

na tekmovanje in z udeležbo na njem razvijati pri članih ekip izurjenost za usklajeno delo v okviru ekipe pri prvi pomoči ob najrazličnejših poškodbah;

— s pripravami na tekmovanje oziroma dopolnilnem pouku vnašati sodobne strokovne doktrine prve pomoči;

— razvijati med prebivalstvom, člani Rdečega križa, pripadniki civilne zaščite v delovnih in drugih organizacijah ter dejavnosti Rdeče-

Ekipa je zaključila z delom. Ponesrečenki so nudili vso možno prvo pomoč

Tekmovanje si je ogledalo precejšnje število gledalcev

in spremljanje rezultatov na tekmovanju, je bila ob doseženih uspehih zadovoljna. Rezultati ki so jih pokazali nastopajoči, služijo za ocenitev naše stopnje pripravljenosti nudenja prve pomoči v trenutku, ko bi nastala za to potreba.

Ob tej priložnosti naj se zahvalimo vsem nastopajočim za njihov trud, ki so ga vložili v pripravo na tekmovanje, ne zaradi tekmovanja, marveč zaradi dviga svoje usposobljenosti s področja tematike prve pomoči, kajti njihova višja strokovna usposobljenost je naša večja varnost.

(Nadaljevanje na 9. strani)

Spodbuda za novo gledališko karavano

Člani skupščine zveze kulturno-prosvetnih organizacij so na zadnji seji razpravljali o GLEDALIŠKI KARAVANI naše občine za minulo sezono. Večina članov je bila mnenja, da je ponovna uvedba GLEDALIŠKE KARAVANE povsem na mestu, da pa letošnji repertoar celjskega gledališča ni bil najbolj primeren za našega podeželskega obiskovalca. Dokaz temu je bila zadnja predstava STALINOVIH ZDRAVNIKOV, ki si jo je ogledalo le 72 obiskovalcev. Ljudje pogrešajo iger o podeželskem življenju, pa naj bo to žaloigra ali pa komedija. Zagotavljajo, da bi za take dramske uprizoritve napolnili gledališče do zadnjega kotička.

Tajništvo zveze je v zahvalnem dopisu za minulo sezono posredovalo upravi celjskega gledališča tudi kritične pripombe naših občanov z besedami: »Naj nam bo na koncu dovoljeno, da izrečemo našo misel in željo, da bi morda v prihodnje, v okviru vaših možnosti in repertoarne politike, vnesli tudi kakšno delo lažje vsebine ali pa celo obliko »od lažjega k težjemu«, s čimer bi si tudi pri človeku s podeželja ustvarili in vzgojili obiskovalca, ki bi bil sposoben dojemati in podoživljati težja dela današnje-

ga časa in ga vzgojiti v stalnega obiskovalca Talijinega hrama.«
»Uprava Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja nam je pred nekaj dnevi takole odgovorila na naš dopis: »Prisrčna hvala za vaše pismo, ki ste nam ga poslali 25. aprila letos. Bili smo veseli, da smo lahko odigrali za gledališko karavano občine Mozirje 3 predstave. Zahvaljujemo se vam tudi za vaše kritične pripombe in želje, ki ste nam jih sporočili. V programu prihodnjega leta so prisotna taka dramska besedila, ki jim smemo reči ljudske igre.

Občinsko tekmovanje ekip za prvo pomoč

(Nadaljevanje z 8. strani)

Posebna zahvala za lep strokovni nivo ekip prve pomoči gre prav gotovo tov. medicinski sestri MARTINI ČOP in viš. san. tehniku FRANJU STEINERJU, ki sta požrtvovalno in nesebično vodila strokovni pouk s pripadniki ekip prve pomoči.

Pohvalo zaslužijo tudi učenci osnovne šole Mozirje, ki so pokazali zelo lepe rezultate, hkrati pa so nas opozorili, da jih bo v prihodnje treba resneje vključevati v tovrstne prireditve.

Poglejmo še uradno razvrstitev ekip.

Tekmovalna komisija na II. občinskem tekmovanju ekip prve po-

moči je v skladu s pravilnikom o tekmovanju ekip prve pomoči za leto 1973 ugotovila, da so se od nastopajočih ekip prve pomoči dne 6. maja 1973 v Mozirju uvrstile ekipe po naslednjem vrstnem redu:

Rang uvrstitve:

Ekipa iz
DO (delovna organizacija)
KS (krajevna skupnost)
CZ (civilna zaščita)

1. CZ KS BOČNA
2. CZ KS LJUBNO OB SAVINJI
3. DO GLIN NAZARJE I.
4. CZ KS MOZIRJE
5. CZ KS REČICA OB SAVINJI
6. CZ KS GORNJI GRAD I.
7. DO GLIN NAZARJE II.
8. CZ KS POBREŽJE-TRNOVEC
9. DO ELKROJ MOZIRJE
10. CZ KS GORNJI GRAD II.
11. CZ KS ŠMARTNO OB DRETI
12. CZ KS LUČE
13. CZ KS NAZARJE

Ekipe ki je dosegla prvo mesto, je nastopila dne 26. in 27. maja t. l. v Murski Soboti na republiškem tekmovanju ekip prve pomoči.

Članicam ekipe prve pomoči civilne zaščite iz Bočne tov. HELENI JERSE, MARIJI ŽMAVC, IRENI BRINOVSEK, JOŽICI GOLOB, MARTI TRBOVSEK in VLADIMIRI ŽEHELJ smo zaeleli čim lepšo in uspešnejšo uvrstitev na tako pomembnem tekmovanju v Murski Soboti. Vsem ostalim ekipam izrekamo zasluženo priznanje saj so s svojim uspehom, ne glede na uvrstitev, pokazale solidno strokovno usposobljenost.

JANEZ STIGLIC

Tu mislimo predvsem na igro o celjskih grofih CELJSKI GROF NA ŽREBCU, pa na Goldonijevo ljudsko komedijo SLUGA DVEH GO-SPODOV in na eno najlepših iger v svetovni literaturi o podeželskem življenju, ki jo je napisal Anton Pavlovič Čehov: UTVA. Ob teh bi opozorili še na mladinsko igro Jureta Kislingerja — IGRA O ŽMAJU.

Iz prejšnjih let pa bomo ponavljali še Župančičevo VERONIKO DESENIŠKO, Eliotov UMOR V KATEDRALI in pa Sofoklejevo ANTI-GONO, s katero smo končali letošnjo sezono. Tako mislimo da izbor za vas ne bo težak in da bomo z njim omogočili realizacijo vaše ideje od »lažjega k težjemu«. Prav tako razmišljamo tudi o možnosti, da bi povabili za vaš abonma še kakšno slovensko gledališče, ki bi prav za vas uprizorilo to ali ono kmečko in ljudsko igro, s katero bi zadostili najširšim željam. Tu smo malce mislili na predstave letošnjega leta v drugih gledališčih — recimo KASTELKA, ki jo je režiral v Mariboru naš režiser Franci Križaj. Kot vidite razmišljamo o vseh možnostih, da bi zadostili željam naše gledališke publike.

Želeli pa bi se tudi sestati z vami. V razgovoru bi še enkrat pregledali vse vaše opombe in naše programske možnosti.

Prosimo vas, da se v našem imenu zahvalite obiskovalcem iz Savinjske doline in vas v želji za dobro sodelovanje v prihodnjem letu lepo pozdravljamo.

Iz dopisa zaključujemo, da bo prihodnja gledališka sezona zanimivejša in vabljivejša za naše občane, s čimer bo tudi GLEDALIŠKA KARAVANA dosegla svoj namen.

Tajnik ZKPO Mozirje
Peter Širko, ekon.

Udeležba na republiškem tekmovanju

Republiško tekmovanje ekip prve pomoči, ki sta ga organizirala republiški odbor Rdečega križa in republiški sekretariat za narodno obrambo, je bilo izvedeno v dneh od 26. do 27. maja. Tekmovanja se je udeležilo 52 ekip iz različnih občin. Ekipe, ki je na tekmovanju zastopala mozirsko občino, je med najboljšimi občinskimi ekipami, ki so sodelovale na tem tekmovanju, dosegla solidno 25. mesto.

Sam podatek, da se je ekipa uvrstila na petindvajseto mesto, malo pove o kvaliteti. Če ta podatek ilustriramo z razlikami med doseženimi točkami najboljše uvrščene ekipe in zadnje uvrščene, ugotovimo, da je naša ekipa dosegla le za 17,67 točk nižji rezultat od najboljše ekipe, od zadnje uvrščene ekipe pa se razlikuje za 41,50 točk. Najboljše uvrščena ekipa je dosegla 119,83 točk.

J. S.

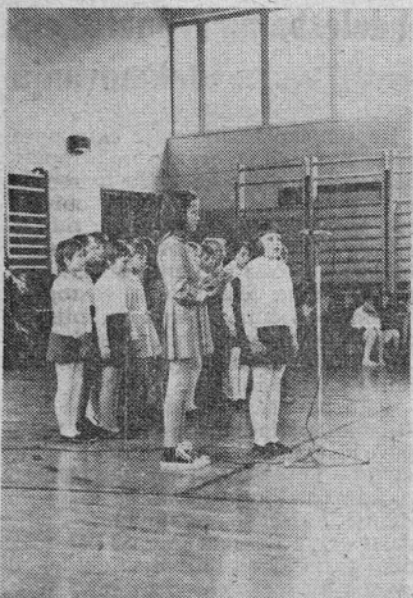
Za uspešno nudenje prve pomoči je potrebno precej znanja

Na križpotju

srečanja mladih

Pred nami je druga pomembna prelomnica v našem življenju. Pred osmimi leti smo kot majhni in sramežljivi otročiči prišli pred velika šolska vrata. Boječe smo se stiskali k mamicam in se s strahom ozirali na mrke gospode in stroge gospe. Mamica nam je lepo razlagala o šoli in o učiteljih in sleherni med nami je že imel svojo predstavo o tej zgradbi, v kateri lovimo vesoljno znanje, poleg pa še petke in enke. Prvi strah je bil kmalu premagan in nove prijateljske vezi so se spletle med nami. Mnoge so bile res trdno sklenjene in še danes vežejo posameznike, mnoge pa so bile krhke, in so se že pri prvem sporu pretrgale. Vrstila so se leta, lepi in žalostni trenutki. S svojimi malimi možgani smo hoteli biti že od vsega začetka pametnejši od učiteljev in knjig. A naše znanje je postajalo obsežnejše in naše, nekoč na slepo povedane resnice, smo že lahko branili z močnim orožjem. Vsakdo se pri učenju ni potrudil in zanj so bili pesniki, filozofi, pisatelji in drugi znanstveniki le kopica odvečnih imen, ki so si jih izmislili učitelji, da bi mladim fantom in dekletom skrajšali proste urice.

Najlepši dnevi našega osemletnega teka za znanjem so bili, o tem smo si gotovo vsi edini, naši skupni izleti za konec šolskega leta. Koliko veselih uric smo preživeli na naši lepi slovenski zemlji in koliko novih stvari smo odkrili, vemo le mi. Vsak izlet je prinesel nekaj novega in

Danes še pionirji, čez nekaj let bodo v vrste mladincev

razburljivega, krona vseh pa je bil letošnji tridnevni izlet na morje. Za mnoge je bil to prvi pozdrav s tem našim sinjim Jadranom in njegova lepota kot tudi lepota okolice in gostoljubnost ljudi bo slehernemu od nas ostala v kar najlepšem spominu. Rjavi in nasmejanih lic smo se v nedeljo zvečer vrnili v Mozirje in v tisi izleta nam niso pustili, da bi mislili na resne dni, ki nas še čakajo. Spraševanja, šolske naloge in kopica učenja — vse to smo pustili ob odhodu doma in šele po nekaj dneh smo lahko pričeli resno voziti svojo življenjsko barko po neizmernih vodah življenja. Zavedali smo se, da smo bili zadnjič skupaj in da so bili za nas to zadnji sproščeni dnevi osnovne šole. Sedaj stojimo v veliki sobi, čisto sami, s kopico nasvetov, ki so si močno različni in iščemo med neštetiimi vrati tista, ki nam bodo prinesla srečo.

Jih bomo našli? To nam bo povedal čas, ki teče in teče, čeprav bi ga v določenih lepih trenutkih najraje za večno ustavili. Toda ljubezen in trdna volja bosta premagala vse težave na poti do našega cilja. Življenje je res pisan mozaik, v katerem se lepi in nesrečni trenutki menjavajo kot lepo in grdo vreme. Sleherni izmed nas želi, da bi na njegovo življenjsko pot vedno sijalo sonce, a zavedati se moramo, da si moramo to sonce ustvariti sami. Ne bodo nam pomagali bogovi in druga namišljena nadnaravna bitja, tudi čarobnega oslička ne bomo našli v bajeslovni obliki. Iskanje življenjske sreče je precej odvisno od našega doseganja dela, od naših navad in sklepov. Priden in skromen človek bo vedno našel prijatelja, medtem ko domišljavost in lakomnost po denarju prinašata nesrečo za nesrečo.

Kaj pričakujemo od življenja? Pravzaprav si o tem vprašanju nisem čisto na jasnem. Mnogo premišlujem o današnjem sebičnem in nasprotij polnem svetu. Večkrat se vprašam — bom našla svojo srečo, bom dohitela svoje ideale. Verujem v človeka in v njegov razum, moram pa v eni sapi priznati, da sem doživela že mnogo razočaranj. Moje mnenje je, da ljudje vedno bolj pozabljamo, da smo najrazumnejša bitja planeta in da praktično nimamo nobenega sovražnika. Zakaj so še vojne, zakaj so nekateri ljudje lačni, drugi pa imajo toliko denarja, da ne vedo kaj početi z njim? Raje ga zapravljajo za različne nepotrebne stvari — kartanje, kockanje, igre na srečo, namesto da bi ga dali potrebnejšim, tistim, ki dan

za dnem umirajo zaradi podhranjenosti. Kateri človek, ki želi svetu dobro, si torej ne bi postavil za življenjski cilj — uresničiti enakopravnost vseh ljudi, zbrisati meje, ki tako kruto ločujejo narode in omečiti srca vsem, ki še niso spoznali svojega resničnega poslanstva, ki ga ima sleherni človek, ki prijoka na svet.

Velike in skoraj neuresničljive želje so to. A želje so želje in sleherni med nami ima pravico do svojega mišljenja, svojih želja in svojega dela, če z njim ne škoduje drugim. Kdaj bo svet takšen, kot si ga predstavljam? Tega ne ve nihče, a vsakdo bi se moral zavedati, da je samo od našega razuma odvisen obstoj sveta. Svoje zmotno mišljenje pa bodo gotovo spoznali šele tedaj, ko bo za kakršnekoli spremembe prepozno.

Mladi smo še in polni načrtov, ki jih bomo skušali uresničiti. Komu od nas bo to uspelo? Nepaterim gotovo. Če bomo izbrali pravo pot, bo naše življenje lepše in svet bolj urejen. Morda bomo še mi doživeli čas, ko bodo vsi narodi živeli kot eno ljudstvo na svetu brez meja. Doseči te cilje — to naj bo naš življenjski cilj.

Leonida ŠKETA

Pionirji so postali mladinci

Ob prazniku mladosti, 25. maju, smo bili tudi pionirji OŠ Ljubno ob Savinji sprejeti v vrste mladincev.

Po kratki svečanosti, ki so se je udeležili tudi predstavniki OK ZMS Mozirje, smo imeli na igrišču športne igre. Veselo popoldne smo zaključili z mladinskim plesom.

Želim, da bi vsako leto sprejeli mnogo pionirjev v mladinsko organizacijo, ta pa naj bi uspešno nadaljevala delo, ki so si ga načrtali mladinci med NOB.

Manica Plesec
predsednica MO
OŠ Ljubno ob Savinji

MLADINCI, ČAKA NAS DELO

Na zadnji razširjeni seji predsedstva občinske konference ZMS Mozirje smo razpravljali med drugim o razširitvi informativne dejavnosti. Za boljše delo in povezanost mladine v naši občini je nujno medsebojno obveščanje in seznanjanje o dejavnosti v mladinskih aktivih, o delu in kulturno-zabavnem življenju mladih.

OK ZMS Mozirje je imenovala posebno komisijo za informiranje, ki naj bi zbirala aktualne novice in jih posredovala v sredstvih javnega obveščanja (tisk in radio) predvsem pa med mladinskimi aktivimi v krajih ali delovnih organizacijah naše občine.

Posebna priložnost za izvajanje informativne dejavnosti je glasilo gospodarskih in družbenopolitičnih organizacij naše občine, »Savinjske novice«.

Predstavniki »SN«, glavni urednik

tov. Hubert Herček, ki se je udeležil seje, je povedal, da je v »Savinjskih novicah« dovolj prostora tudi za prispevke mladincev, saj mora biti dejavnost mladih danes enakopravno vrednotena in prikazana širokemu krogu ljudi. Opozoril je tudi, da so »SN« le ena izmed številnih možnosti, ki so nam na razpolago.

Sklenili smo torej, da tudi na tem področju oživimo delo, da pripevamo svoj delež s tem, da bomo pisali o delu v mladinskih aktivih, o problemih mladih na vasi in v

delovnih organizacijah, o kulturnih prireditvah, o športu, šoli in drugih zanimivostih, ki spremljajo delo in življenje mladine.

Pišimo torej!

Opišimo dogodek, ki je vreden priznanja, kritizirajmo nepravilnosti, svetujmo in obveščajmo, fotografirajmo enkratne in pomembne motive, napravimo si mesto, ki bo vredno našega prizadevanja.

Ce bo dovolj kvalitetnih prispevkov, bomo imeli v Savinjskih novicah svojo rubriko, kjer se bomo srečevali z mnenji, idejami in obvestili. To bo naše delo, delo mladine!

Pepi Miklavc
predsednik komisije za
informiranje pri OK
ZMS Mozirje

Športno srečanje študentov

Prejšnji mesec, ob dnevu ustanovitve OF, so vodstva študentskih klubov Koroške, Velenja in Savinjskega študentskega kluba organizirala srečanje študentov športnikov v Velenju. Pomerili so se v košarki, malem nogometu in šahu.

enajstercev. Tretje mesto so osvojili prej favorizirani Velenjčani.

V šahu so osvojili prvo mesto savinjski študentje. Z rezultatom 3:1 so premagali kar obe šahovski ekipi in tako dokazali, da so dobri šahisti. Drugo mesto so osvojili Velenjčani z zmago nad Korošci s 3,5:0,5 točke.

Savinjski študentje so se enakovredno merili z velenjskimi

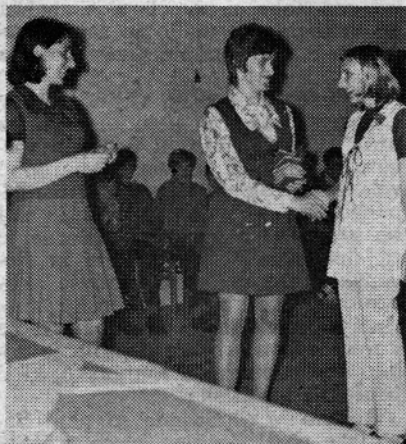
V košarki so prvo mesto osvojili koroški študentje z zmagama nad Velenjčani z 28:26 (18:17) ter Savinjski z rezultatom 41:31 (26:7).

Pri malem nogometu je bilo bolj nerodno, ker so ekipe po končanih tekmah imele vse enako število točk ter enako razliko v golih. Zmagovalec je bil tudi tokrat Koroški klub, ki je za razliko od drugouvrščenega Savinjskega kluba zbral boljše razliko v golih s streljanjem

Pionirji sprejeti v mladinsko organizacijo

Pionirji osnovne šole Luče ob Savinji smo bili 1. junija sprejeti v mladinsko organizacijo. Starejši mladinci so nam ob tej priliki pripravili prijeten sprejem. Po uvodni svečanosti s kratkim programom so nam predstavniki OK ZMS Mozirje in MA Luče razdelili značke in mladinske knjižice ter nam dali napotke za delo v mladinski organizaciji.

Ladka Prebil

Ivica Hribernik je podelila značke

Na Osankarici

V soboto, 9. junija se nas je 10 pionirjev iz Gornjega grada odpeljal na Osankarico. Zgodaj zjutraj smo se z rednim avtobusom peljali do Mozirja. Tam so že čakali pionirji iz ostalih šol naše občine. Poseben avtobus nas je odpeljal proti Pohorju. Predhodom smo avtobus tudi okrasili.

V Slovenski Bistrici je naš komandant podal raport. Dobili smo tudi borca, ki nam je bil za vodiča. Pridružil se nam je tudi starejši godec, ki nas je razveseljeval s partizanskimi pesmimi.

Dolgo smo se vozili, nato smo pol ure pešali po mehki gozdni poti do »Treh žeblicev«. Januarja je preteklo trideset let, odkar je tu v hudih bojih padel I. Pohorski bataljon. K spomeniku smo položili več vencev in šopkov, prižgali so tudi ogenj. Ob spomeniku je bila tudi svečanost, vojaki so ponazorili tudi zadnji boj bataljona. Bilo je zelo ganljivo.

Nato smo pešali po partizanskih poteh dve uri do kraja Kot. Tam smo se zbrali pionirji iz vse Slovenije in tudi iz ostalih republik ter pokrajin. Razdeljeni smo bili v bataljone, čete in vođe. Vsak bataljon je imel določeno mesto ob svojem tabornem ognju.

Ko smo se vsi zbrali, se je pričel kulturno-umetniški spored. Govorila sta tudi Mitja Ribičič in Franc Leskovšek-Luka. Vojaki so nam pripravili dobro enolončnico, s slastjo smo jo pospravili.

Taborniki so nam prinesli ogenj od »Treh žeblicev« in nam prižgali kresove. Ob vsakem kresu so izvedli pionirji svoj progam. V našem bataljonu so hitro minevale. V mraku smo se začeli pospravljati. Pohorje smo zapustili z veselo pesmijo in lepimi spomini. Želim si še več takšnih srečanj.

Milka Ugovšek

Planinsko društvo Mozirje je 14. 4. 1973 priredilo proslavo ob jubileju savinjskih planincev ter razvilo svoj prapor.

Proslava 80-letnice ustanovitve Savinjske podružnice slovenskega planinskega društva v kinodvorani v Mozirju je imela dva dela. Uvodni besedi, ki jo je imel društveni predsednik Mirko Kovačič je sledilo slavnostno razvitje prapora ter kulturni program, v katerem so člani pevskega zbora iz Mozirja zapeli planinske

skem svetu. Triglav so 1778. osvojili Slovenci in tudi to je bil dokaz močnega osveščanja naših ljudi. Okoli 1871. so se začele pojavljati v nemško-avstrijskem časopisju vesti o vzponih in znanstvenih raziskavah v slovenskih gorah. Ustanavljala so se različna društva, ki so hitela s pomemčevanjem naših planin. Z gradnjo koč, nadelavo poti in z nemškimi napisnimi tablami, so hoteli dokazati, da ta zemlja ni slovenska. Začela pa se je ob močnih nacional-

Štajerskem, kjer je bilo vse gospodarsko, kulturno in politično raznarodovalno delo ne le celjske, temveč vse spodnještajerske nemškutarije v neoviranem zamahu.

Savinjska podružnica SPD je bila ustanovljena 28. avgusta 1893 s sedežem v Mozirju, ki je bilo slovensko in prirodno izhodišče za Savinjske Alpe, letoviščarski kraj, domoljuben trg, ki je že imelo svoje Sokolsko in olepševalno društvo, čitalnico in posojilnico. Na ustanovnem občnem zboru, na katerem je bil tudi pesnik Anton Aškerc, je ustanovitelj Fran Kocbek, učitelj iz Gornjega grada, poleg načrtov za prihodnost poročal tudi že o opravljenem delu. Sam je namreč že več let urejal gorske poti in jih markiral s sodelovanjem profesorja Frischaufa, Nemca poštenjaka, naklonjenega Slovencem. Težišče odborovega dela je bilo usmerjeno v Savinjske Alpe in njihovo neposredno soseščino.

Po svojem delu je bila Savinjska podružnica pred prvo svetovno vojno gospodarsko najmočnejša med vsemi v SPD in imela tudi največ članov. Največja skrb so bile poti in markacije. Narejena je bila pešpot na Okrešelj mimo slapa Rinke, pot na Jermanova vrata in pot skozi Turski žleb na Skuto. Da bi zavarovala svoja pota pred nemško celjsko sekcijo jih je pravno zavarovala tako, da je od posestnikov dobila izjavo, da ima samo ona pravico na njihovih zemljiščih markirati pota. Zavetišča so bila nemška. Zato so na Molički planini leta 1894 uredili prvo zavetišče in Aškerc je predlagal, da se imenuje po Kocbeku. Otvoritve sta se udeležila tudi profesor Johannes Frischauf in slavni triglavski župnik Jakob Aljaž. Sledila je Lučka koča na Koritih, Mozirska koča na Golteh, ki so jo 5. 10. 1896 postavili sami Mozirjani, koča na Menini, na Mrzlci in na Boču, 1908 na Okrešlju, na Raduhi itd.

Prva svetovna vojna je delo zavr-la, vendar so se po vojni dela spet začela, predvsem obnovitvena, težišče dela pa se je polagoma pomikalo k Celju, na kar so vplivali tudi go-

Piše: Franjo STEINER

spodarski razlogi. Novo torišče dela je bilo v Logarski dolini, do kamor je bila speljana cesta. Postavljena je bila Tillerjeva koča, povečana Mozirska.

Leta 1927 je sedež podružnice prenešen v Celje, začelo se je širokoptezno gospodarsko delo. Obnovljen je Frischaufov dom na Okrešlju, planinski dom v Logarski dolini, nova koča na Golteh itd.

Okupator je uničil planinstvo, ko je bilo v največjem razcvetu, premoženje zasegel, postojanke požgal. Po osvoboditvi se je delo nadaljevalo. Vse razdejanje ni povzročilo malo-dušja med planinskimi delavci, na-

(Nadaljevanje na 13. strani)

80

LET

Savinjske podružnice SPD

in narodne pesmi, recitatorja pa prebrala izbrane tekste, predvajana pa sta bila tudi dva krajša filma s planinsko tematiko.

Proslave se je udeležilo lepo število članov in gostov (preko 280). Nad vse lep prapor je predal društvu v imenu botra Občinskega sindikalnega sveta Mozirje, njegov predsednik Hubert Herček. Sledilo je pripenjanje spominskih trakov in pribijanje zlatih in srebrnih žebličkov, ter podelitev spominskih plaket zaslužnim članom.

Ob tako visokem jubileju je prav, da povemo zgodovinske vzroke za nastanek organizacije in kako je njeno delo. Za organizacijo je 80 let uspešnega dela več generacij, ki so z velikim optimizmom nenehno dograjevale in se trudile ob izredno pomembni in življenjsko važni nalogi — vračati človeka naravi.

Slovenija je alpska dežela s sredogorji, ki so s svojimi lepimi gozdovi in pašniki priljubljena izletišča številnih prijateljev planinske prirode. Razumljivo je, da se je v takem okolju že zelo zgodaj začelo pri ljudeh razvijati zanimanje za ta gorski svet, ne le poklicno, tudi iz rekreacijskih in znanstvenih nagibov.

Politične razmere v 18. in 19. stoletju so za Slovence bile izredno težke. Predvsem Nemci, pa tudi Italijani so si lastili pravice v našem alp-

nih gibanjih tedajšnjega časa porajati ideja tudi o slovenski planinski organizaciji, saj so posamezni planinci opravili dokaj vzponov doma in na tujem že prej. Z vso pravico torej trdimo, da je planinstvo pri nas zakoreninjeno skoro že dve stoletji in da je datum ustanovitve SPD zgolj zgodovinska letnica.

27. februar 1893 pomeni rojstno letnico slovenske planinske organizacije, ki od tedaj deluje neprenehoma. Organizacijo je bilo treba prilagajati vsakokratnim potrebam in zahtevam dobe, v kateri se je znašla. To prilagajanje pa jo je samo krepilo in ji dalo spodbude za nadaljnje delo.

SPD se je uspešno vključevalo v slovensko narodno gibanje, se borilo proti potujčevanju in dosti prispevalo k utrditvi slovenske narodne veljave. Borilo se je proti vdoru Alpenvereina — v domačih gorah naj bo gospodar Slovenec. Borilo se je za slovenske kažipote, pota in slovenske kočice in je bilo nad vse aktiven dejavnik v borbi slovenskega naroda za nacionalno osvoboditev. Že v prvem letu svojega obstoja je dobilo dve podružnici: kamniško, ki ji je sledila savinjska.

Rešene in ohranjene so nam Savinjske alpe! Zasluga za to gre Savinjski podružnici SPD. Garaško delo je bilo, ustanoviti prvo SPD na

Komisija za izbor kandidatov za podelitev občinske nagrade pri

Skupščini občine Mozirje

POZIVA

vse zainteresirane gospodarske in druge organizacije, družbenopolitične organizacije in društva, krajevne skupnosti ter posameznike k vlaganju predlogov za podelitev

Občinske nagrade v letu 1973

Občinska nagrada je namenjena kot moralno in materialno priznanje za posebne dosežke s kateregakoli področja družbene dejavnosti na območju občine Mozirje in se slovesno podeljuje vsako leto na občinski praznik 12. september. Vsako leto se podeljujejo do tri nagrade. Občinska nagrada se podeljuje delovnim organizacijam na področju gospodarstva in družbenih služb, družbenim organizacijam in društvom, krajevnim skupnostim ter posameznikom za posebne družbenopolitične, znanstvene in organizacijske dosežke in za napore pri razvoju občine ali posameznega področja gospodarske in družbene dejavnosti.

Predlog za podelitev nagrade lahko poda vsaka pravna ali fizična oseba.

Predloge je treba izčrpno obrazložiti in predložiti potrebno dokumentacijo, če ta obstaja.

Komisija sprejema predloge za podelitev nagrade v letu 1973 do vključno 15. avgusta 1973.

Predloge, dokumentacijo in obrazložitev je treba poslati na naslov:

SKUPŠČINA OBCINE MOZIRJE

Komisija za izbor kandidatov za podelitev občinske nagrade.

SKUPŠČINA OBCINE MOZIRJE

Komisija za izbor kandidatov za

80

LET

Savinjske

podružnice SPD

(Nadaljevanje z 12. strani)

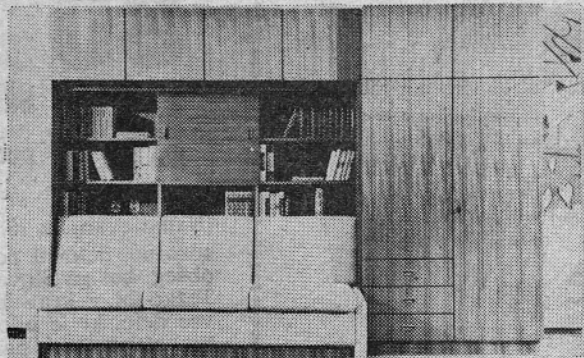
sprotno, delovni polet je zavzel tak obseg, kot ga Slovenci ne pomnimo. Težko bi v kratkih besedah orisali vse delo, ki je bilo po vojni izvršeno, pripomniti pa moramo, da je ogromno večino dela na področju Gornje Savinjske doline izvršilo Planinsko društvo Celje. Oni so gradili, oni upravljali, saj končno so imeli tudi dovolj močno zaledje za to.

Vsak sodelavec pa tudi površni opazovalec mora priznati, da se je planinska organizacija razvila v močan družbeni faktor, ki s svojim delovanjem posega ne samo v fizično oblikovanje planincev, temveč pomaga tudi pravilno oblikovati človekov značaj, s svojim delovanjem na kulturnem polju pa je postala sestavni del splošne ljudske kulture in zato je skrb za njen razvoj prešel na celotno družbo. Zdravniki po vsem svetu ugotavljajo, da se zelo širijo boleznice srca in ožilja, živcev in da je vedno več telesnih hib pri šolski mladini. Kriminalisti, sociologi in psihologi opozarjajo na širjenje prestopništva med mladino, na huliganstvo, življenjski pesimizem itd. Planinska vzgoja v mnogočem lahko pomaga odstranjevati te nevspešne pojave. Ta vzgoja je vsestranska, saj planinstvo ni samo telesno-kulturna športna organizacija. Je tudi vzgojna, kulturna, mladinska, patriotična in množično rekreacijska in družbeno koristna skupnosti, ki želi gojiti vse pozitivne vrline in dobre planinske navade.

Domačija z nageljni in rožmarinom se umika svetu računalnikov in atomov — svetu prihodnosti, ki ne daje izbire. Tega sveta ne moremo izbrisati, v njem moramo živeti in preživeti. Iz tega se vidi, kako močno in važno izravnalno vlogo lahko odigrava življenje v naravi in z naravo. Jasno pa se mora planinstvo delno odtrgati iz svoje nekdanje superromantike in zgolj idile ter upoštevati sodobna dejstva, nove življenjske navade in pravila v samoupravni družbi.

Dokler bo živel idealizem naših planinskih delavcev, dokler se bo organizacija vključevala v napredne tokove našega življenja in razvoja, dokler bomo planinci znali ceniti vrednote narave in njenega vpliva na človekovo osebnost, toliko časa bo organizacija živela. Toliko časa bo tudi živela svoje polno življenje in si pridobivala novih članov, sodelavcev in prijateljev.

Ob tako visokem jubileju in razvitju prapora je prav, da se spomnimo tudi pokojnih planincev, ki so nosili v sebi svetle vzore slovenskega planinstva: Johann Frischauf, Fran Kocbek, Martin Suster, Ivan Klemenak in drugi.

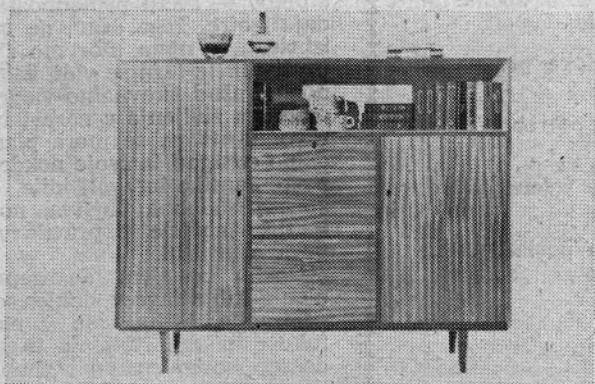

TRGOVSKO PODJETJE
Savinja
MOZIRJE

**PRIPOROČAMO SE
ZA NAKUP V VSEH
NAŠIH POSLOVALNICAH**

**IN V
TRGOVINI ›POHIŠTVO‹
V MOZIRJU**

**KORISTITE UGODEN NAKUP NA
POTROŠNIŠKO POSOJILO**

HRANILNIK SKOZI ČAS

Iz prednjeazijskih visokih kultur so se nam ohranile posode, v katerih je človek hranil denar in si na ta način skušal zagotoviti svojo materialno varnost.

Iz časa okoli 300 let pred našim štetjem je ohranjen prvi znani hranilnik. Najbrž je edini, ki se nam je ohranil iz grške antike. Izkopan je bil v Prieni. Imel je obliko majhnega templja, kakršen je bil v Delphi in na Olimpu. Imenoval se je »Thesaurus«. Čeprav doslej še niso našli drugih primerkov, lahko iz velikega števila hranilnikov, ki so se nam ohranili iz časa Rimljanov sklepamo, da so bili najbrž zelo razširjeni.

Med rimskimi hranilniki je prevladovala oblika hruške. Bil je glinast. Hruškasta oblika je postala tradicionalna oblika hranilnikov romanskih narodov in se je ohranila v Italiji, Španiji in Franciji do današnjih dni. Verjetno je, da je imela prvotno mitološki oziroma simboli-

MORDA VAS ZANIMA

čen pomen. Med rimskimi hranilniki najdemo tudi primerke drugih oblik, celo poslikane, vendar so zelo redki.

Obdobju helenizma in rimskega cesarstva, ko sta trgovina in denarna menjava dosegli zelo visoko raven, je sledilo kaotično obdobje preseljevanja narodov.

Rimsko denarno gospodarstvo se je zrušilo, posamezna germanska plemena, ki so se naseljevala na ozemlju zahodnega rimskega cesarstva, so rimsko denarno gospodarstvo sicer poskušala posnemati, vendar jim je to le delno uspelo. Tudi zgodnji srednji vek, v katerem je bil denarni obtok razmeroma majhen, za varčevanje ni bil posebno ugoden.

V visokem srednjem veku se je istočasno z razcvetom umetnosti in znanosti utrdilo tudi denarno gospodarstvo. Iz tega časa poznamo številne hranilnike. V glavnem so to enostavni glinasti hranilniki hruškaste oblike, brez okrasa. Tudi denarna skrinjica se je verjetno prvič pojavila v tem času. Na vrsti primerkov zasledimo stilne značilnosti gotike, ki se je v umetnem rokodelstvu uveljavila vsekakor dosti kasneje kot v arhitekturi. V Louvru v Parizu najdemo precejšnje število gotskih hranilnikov iz težkega kovnega železa z dvema ključavnicama.

Približno okoli leta 1500 se je pojavil v zgodovini denarja tolar, ki je prinesel razcvet denarnega gospodarstva.

Doba cehovstva nam je zapustila številne lepe in zanimive primerke hranilnikov, ki so skupaj z beraškimi mošnjami menihov in cerkvenimi nabiralniki služili za vzor lepim hranilnikom iz časa renesanse. Čeprav nam je ostalo le malo primerkov iz tega časa, pa da slutiti, kakšen velik pomen je torej človek

pripisoval shranjevanju denarja. Hranilniki so večinoma izdelani s poudarjeno rokodelsko umetnostjo in so lepo okrašeni. Skoraj vedno imajo obliko valja s pokrovom, so bogato kovani, spredaj pa je nameščena ključavnica. Često najdemo vtisnjeno letnico in ime lastnika. Ta vrsta hranilnikov je bila dolgo v rabi.

V 17. stoletju postajajo oblike vse bolj raznolične. Najbrž izvirajo iz tega časa prvi hranilniki, ki imajo podobo živali: predvsem obliko prašička in petelinčka, kar ima najbrž simboličen pomen. Prašič, ki je že pri Germanih zaradi svoje plodnosti veljal za prinašalca sreče in obilja, je po ljudski veri v zvezi z denarjem imel prav takšen pomen. Kokoš, ki leže zlata jajca, nam je poznana iz pravljic, torej je povezava z oblikami hranilnikov razumljiva. V Holandiji in Flandriji je kokoš tipična oblika hranilnikov v tem obdobju.

18. stoletje je glede oblike še bolj raznovrstno. Skoraj vsa pomembna keramična podjetja so izdelovala lepe hranilnike raznih oblik in barv, ti pa se niso ohranili v večjem številu, zakaj usoda keramičnih hranilnikov je, da jih ljudje razbijajo. Tako so danes zlasti starinski primerki velika redkost. Okrašeni so bili z drobnimi okraski in stilu baroka, rokokoa, bidermajerja, često celo z zlatom in srebrom. Za renejše sloje je bil vpeljan hranilnik iz medenine, oziroma železne pločvine, ki je bila posrebrena ali poobarvana.

V 19. stoletju najdemo hranilnike v obliki hiš, človeških figur, raznih uporabnih predmetov in živali. V tem stoletju je nastal mehanični hranilnik. Posebno v modi je v Ameriki, kjer se je razvijal do današnjih časov. Zagotovo je pojav mehaničnih hranilnikov posledica velikega tehničnega napredka v tem obdobju.

Ob koncu stoletja so se pojavili razni manj zanimivi hranilniki. Predstavljali so glave znanih osebnosti, na primer kanclerja Bismarcka in druge znamenitosti kot npr. Eifflov stolp, Kölnsko katedralo ipd.

Na Kitajskem ima varčevanje veliko tradicijo, saj je ta narod zelo varčen. V starih kitajskih knjigah se često omenja, da hranijo denar v dragocenih vazah iz porcelana. Ko so bile polne, so jih zaupali bankam ali pa so jih zakopali oziroma vzdali v stene svojih hiš.

Stari kitajski vazi iz porcelana smo hvaležni za odkritje najstarejšega znanega papirnatega denarja.

V 19. stoletju so se pojavili kitajski hranilniki v obliki pujska in hranilniki iz člena bambusove palice. Ta oblika se je razširila po vsej jugovzhodni Aziji, zlasti v Indonezijo, kjer je dobil hranilnik malajsko ime »Tabung«.

Na Japonskem je v rabi lesen hranilnik, ki je navadno lepo intaržiran. Hranilniki iz ostalih kultur, na

primer iz Indije, so v glavnem izdelani po evropskem vzoru.

Hranilniki, prav tako kot kovanci, nam na zanimiv način pričajo o času in kraju svojega nastanka ter o kulturi in gospodarstvu v deželi. Sodobni hranilniki so po obliki enostavni. Le tu in tam izdeluje hranilnike kakšen rokodelc, predvsem lončar. Le redki so sodobni primeri, ki odražajo plemenit pečat prvobitne, pristne ljudske umetnosti.

Na Slovenskem nimamo dosti ohranjenih starejših hranilnikov. Iz rimskih časov sta ohranjena dva keramična; nahajata se v ptujskem muzeju. Nekaj novejših keramičnih hranilnikov v obliki domačih in gozdnih živali, pa tudi nekaj hruškastih oblik hranijo v etnografskem muzeju v Ljubljani.

K tej mali zbirki spada še nekaj hranilnikov iz Metohije, ki so v obliki živali in so značilno pobarvani: modra osnova, rdeč ornament.

V času med prvo in drugo svetovno vojno so tudi pri nas bili zelo iskani mehanični hranilniki. Prevladovali pa so hranilniki enotnih oblik, ker so jih proizvajalci izdelovali ročno. Tako smo srečevali oblike tudi po osvoboditvi, vse do pred nekaj leti, ko so posamezni denarni zavodi pričeli uveljavljati lastne oblikovne zamisli. Pojavile so se narodne skrinjice, avtomobilčki, knjige, prašički in podobno. V zadnjem času iščejo vse banke svoje stalne oblike in tako je Ljubljanska banka osvojila obliko pikapolonice kot svoj notni hranilnik. V nekaterih predelih Srbije pa se pojavljajo oblike, ki spominjajo na domačina v narodni noši. Zbral A. V.

FRIZERSKI SALON
ANTLOGA DRAGICA
Mozirje 20

razpisuje prosto učno mesto

vajenke za
frizersko stroko

Pogoj: dokončana osemletka
Rok: do 31. julija 1973

**Občani
Gornje
Savinjske,
pišite
v Novice!**

OBISK DELEGACIJE IZ SRBIJE

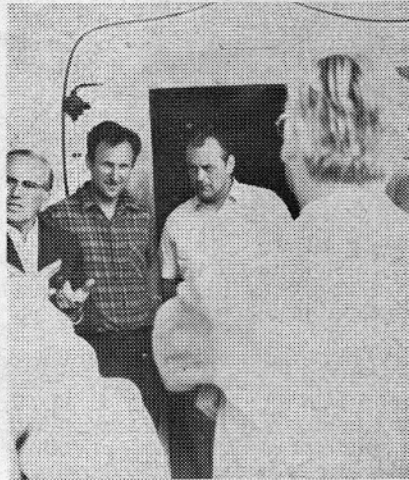
Doseženi rezultati pri usmerjanju kmetijstva v večjo blagovno proizvodnjo zasebnih kmetov so znani širom Jugoslavije. Zato ni čudno, da nas je v juniju obiskala delegacija iz ožje Srbije. Delegacija so sestavljali predsedniki občin Titovih Užic, Valjeva, Čačka, Vrnjačke banje ter predstavniki zavoda za kmetijstvo tega območja. Namen tega obiska je bil, kako se v praktičnem in vsakdanjem življenju izvršujejo razvojni in usmeritveni načrti posameznih kmetij na podlagi razvitih poslovnih odnosov kmet-zadruga. Člani delegacije so bili presenečeni nad uspehi, podrobneje pa jih je zanimal pašno-košni sistem, organizacija od-

kupa ter dnevno transportiranje mleka od višinskih kmetij do ljubljanske mlekarne v Ljubljano. Poleg navedenega so se zanimali gostje o načinu izobraževanja kmetov ter o nekaterih izkušnjah pri dosedanjih prizadevanjih za kreditiranje zasebnega kmetijstva. Nadalje je bilo opaziti interes za razvoj kmečkega turizma, ki se poskuša pri nas uveljavljati kot dodaten dohodek kmetij. Predstavniki občine iz Zgornje Savinjske kmetijske zadruge so na številna vprašanja delegacije odgovarjali na podlagi dosedanjih izkušenj pri razvijanju kooperacijskih odnosov med kmeti ter zadrugo, ki postaja iz dneva v dan organizacija njihovih interesov, ta pa je porok nadaljnjih uspehov. Delegacija je obiskala še Logarsko dolino ter Golte in bila z obiskom izredno zadovoljna.

Hinko ČOP

Jožefa RAKUN, p. d. ČREMOSNIKOVA iz Poljan: »Na kmetiji je vedno dovolj dela. Še vedno ostane nekaj kar je potrebno narediti.«

Vlado MIKLAVC, kmetijski inšpektor SO Mozirje je članom delegacije razložil v čem je bistvo naše usmeritve v zasebnem kmetijstvu

Gostje iz Srbije so si z zanimanjem ogledali Čremošnikovo kmetijo

DEŽURNE SLUŽBE V OBČINI

ZDRAVNIK:

Od 9. 7. 1973 od 7. ure zjutraj do 16. 7. 1973 do 7. ure zjutraj — dr. Franc URLEP.

Od 16. 7. 1973 od 7. ure zjutraj do 23. 7. 1973 do 7. ure zjutraj — dr. Ivan BUT.

Od 23. 7. 1973 od 7. ure zjutraj do 30. 7. 1973 do 7. ure zjutraj — dr. Emil ŠPRAJC.

Od 30. 7. 1973 od 7. ure zjutraj do 6. 8. 1973 do 7. ure zjutraj — dr. Franc URLEP.

Od 6. 8. 1973 od 7. ure zjutraj do 13. 8. 1973 do 7. ure zjutraj — dr. Franc ŠIRKO.

ŽIVINOZDRAVNIK:

15. 7. 1973 — Jože MERMAL, dipl. vet., Ljubno ob Savinji.

22. 7. 1973 — Drago LUKAN, dipl. vet., Gornji grad.

29. 7. 1973 — Tone RESNIK, dipl. vet., Mozirje.

5. 8. 1973 — Jože MERMAL, dipl. vet., Ljubno ob Savinji.

12. 8. 1973 — Drago LUKAN, dipl. vet., Gornji grad.

OBVESTILO

Turistično društvo Solčava prosi imetnike starih slik, fotografij ali razglednic Solčave še izpred vojne, da jih odstopite ali zamenjate za nove barvne slike ali razglednice.

Poslajte ali obvestite **TURISTIČNO DRUŠTVO SOLČAVA** 63335.

»Savinjske novice izhajajo mesečno — izdaja SO in delovne organizacije občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Hubert HERČEK — Uredništvo in uprava: Mozirje 175, tel. Mozirje 83040 in 83030 — Ziro račun pri SDK eksp. Mozirje št. 5076-637-56 — Savinjske novice glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do petindvajsetega v mesecu — Tisk in klišej: AERO kemična in grafična industrija Celje

Po mnenju IS SRS — Sekretariata za informacije (št. 421-1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka od prometa proizvoda.